

Generaal Sir Walter Norris Congreve

Nadat volgens het verdrag van Parijs in het jaar 1814 Groot-Brittannië de soevereiniteit over Malta kreeg stuurde London steeds nieuwe gouverneurs naar Malta. Zij zorgden ervoor dat de zaken die in London werden besproken in dit deel van het Gemenebest werden uitgevoerd. De mate waarin de gouverneurs geliefd en/of gehaat werden verschilde per gouverneur. Hoewel Generaal Sir Walter Norris Congreve de taak slechts korte periode uitvoerde, van het jaar 1924 tot zijn dood op 26 februari van het jaar 1927, was hij één van de meest geliefde gouverneurs ooit.

Congreve werd geboren op 20 november van het jaar 1862 in het Engelse Chatham. Hij trouwde met Lady Cecilia. Verder is over zijn leven voordat hij militair werd weinig bekend. Als militair vocht hij menig dappere strijd uit. Zo vocht hij in India, maar vooral in de Zuid-Afrikaanse oorlog, waarin hij de rang van Captain van Prince Consort's Own Rifle Brigade bereikte, maakte hij grote indruk. Op 15 december van het jaar 1899 (Congreve was toen 37) tijdens de slag om Colenso, probeerde hij een aantal kanonnen te behoeden voor de ondergang. De soldaten die deze kanonnen bemanden waren gedood of gevlucht. De gevluchte mannen raakten geïsoleerd en lagen onder artillerievuur. Toch lukte het mede dankzij Congreve enkele mannen uit hun isolatie te redden van de dood. Hierbij raakte hij zelf gewond.

Voor zijn heldhaftige optreden ontving Congreve de hoogste militaire onderscheiding die Britten kunnen ontvangen; het Victoria Cross. Onder de andere onderscheidingen die hij ontving, bevonden zich de Royal Victoria Order en the order of the Bath.

Sir Walter Norris Congreve overleed op 26 februari van het jaar 1927 na een lang ziekbed. Dit dompelde de bevolking van Malta in rouw. Maar liefst 20.000 mensen kwamen Congreve hun laatste eer bewijzen in de Anglicaanse sint Paul's kerk in Valletta. Op 4 maart kreeg Congreve op eigen verzoek een zeemansgraf. De generaal hield er namelijk van in zijn vrije tijd te gaan varen. Voor de kust van Malta, ongeveer halverwege de lijn tussen de megalithische tempel Mnajdra en het eiland Filfolà werd zijn lichaam na een plechtige bijeenkomst vanaf de H.M.S. Chrysanthemum overboord gekieperd. Op de dag van deze gebeurtenis verscheen het gedicht onderaan deze pagina in de krant; the Daily Malta Chronicle.

Op verschillende plaatsen op Malta kun je herdenkingstekens vinden voor Congreve. De bekendste is het Congreve Memorial. Dit bestaat uit een gepolijste steen welke ongeveer halverwege de megalithische tempels van Hagar Qim en Mnajdra aan de zuidkust van Malta staat. Van hieruit is het uitzicht op het eiland Filfolà en dus op de begraafplaats van Congreve prachtig. Omdat hij een belangrijke rol heeft gespeeld in de geschiedenis van de Maltese afdeling van scouting is ook in het hoofdkantoor van scouting Malta in Floriana een plaquette ter nagedachtenis aan Congreve te vinden.

Whene'er the blue waves beat

Round Malta's rugged shore,

Whene'er the winds do sing

The songs, they sang of yore,

*Whene'er each Spring afresh,
The sweetest flowers are seen
And Malta's terraced heights
Lie swathed in a mantle green,*

*Whene'er the dghaisa' oar,
Softly rises and dips,
And breaks on the deep blue sea
The image of might ships,*

*Whene'er the silver moon
The dreamy isle enthral,
And the stars seem to float on the waves
By the foot of the bastion walls,*

*Whene'er the echoes are heard
Of hundreds of years ago,
And the spirits of brave men still
On ramparts defy the foe,*

*And whene'er the honest man
Labours with zeal and skill,
On his hard-won red-brown soil,
Which the woman helps him till,*

*Whene'er with winged sails,
Like a Viking ship of old,
The boats come in from the sea
With their well-earned catch in the hold,*

*And whene'er the traveller finds
Some great and wonderous truth
In the temple-courts, which were built
When the world was still in its youth,*

*(And the bridge, which spanned the seas,
Has marks of the elephant's foot,
And a storm-tossed ship once brought
To the island eternal good.)*

*And whene'er - on Mnajdra's heights -
A human heart is blest,
By the beauty of Filfla's rock
As the sun goes down to its rest,*

*And the sea gives back to the sun
Its glory, in rise and fall;
Your name will then live again,
For the love, which you bore for it all.*